

საქმე №1ბ/1703-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

26 თებერვალი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მზია ლომთათიძემ

ზაზა ჭანტურიძის

მდივნობით,

სახელმწიფო ბრალმდებელ - ირ-----ას

მსჯავრდებულ - და-----ის

მონაწილეობით,

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თა-----
ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე **ზეპირი მოსმენით განიხილა სისხლის**
სამართლის საქმე:

და-----ის მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, პირადი ნომერი №0-----
-, საქართველოს მოქალაქის, ნასამართლობის არმქონის, რეგისტრირებული და
ფაქტობრივად მცხოვრების მისამართზე: ქ. თბილისი, ბ-----
--, დანაშაულისათვის რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი (2018 წლის 18
სექტემბრის, 19 სექტემბრისა და 20 სექტემბრის ეპიზოდები).

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2018 წლის 21 ნოემბრის განაჩენით:

და-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 18 სექტემბრის, 19
სექტემბრისა და 20 სექტემბრის ეპიზოდები) და სასჯელის სახედ და ზომად
განესაზღვრა:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
(2018 წლის 18 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის
ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების

თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 19 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 20 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 20 სექტემბრის ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 18 სექტემბრისა და 2018 წლის 19 სექტემბრის ეპიზოდები) დანიშნული სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **და-----ეს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ და-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 20 სექტემბრიდან - 2018 წლის 21 ნოემბრის ჩათვლით და გათავისუფლდა პატიმრობიდან სასამართლო სხდომის დარბაზში.

და-----ეს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე, და 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (2018 წლის 18 სექტემბრის, 19 სექტემბრისა და 20 სექტემბრის ეპიზოდები).

კერძოდ, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:

1) ფი-----ი ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში არარეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდა და-----ესთან და ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას. 2018 წლის 18 სექტემბერს, დაახლოებით 10:30 საათზე, და-----ემ ფი-----ს, ბ-----ში მდებარე მათ დროებით საცხოვრებელ სახლში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, თავის არეში სამჯერ მუშტი ჩაარტყა და იმავდროულად, ფეხი მიარტყა მარჯვენა ფეხზე. და-----ის

ქმედების შედეგად, ფი-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2) 2018 წლის 19 სექტემბერს, დაახლოებით 11:00 საათზე, და-----ემ ფი-----ს, ბ-----ში მდებარე მათ დროებით საცხოვრებელ სახლში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე ხელი დაარტყა სახის არეში, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3) 2018 წლის 20 სექტემბერს, დაახლოებით 06:00 საათზე, და-----ემ ფი-----ს, ბ-----ში მდებარე მათ დროებით საცხოვრებელ სახლში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, სახის არეში ხელი დაარტყა რამდენჯერმე, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა თა-----ემ და ითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის ნაწილში და და-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, შემდეგ გარემოებათა გამო:

აპელანტს მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი უსამართლოა, რადგან დანიშნული სასჯელი შეუსაბამოა მსჯავრდებულის მიერ განხორციელებული დანაშაულებრივი ქმედებების ხასიათთან. ისეთი ძალადობრივი დანაშაულისთვის, როგორიცაა ოჯახში ჩადენილი ძალადობა, მსჯავრდებულის მიმართ დანიშნული სასჯელი და შემდგომ უკვე მისი ძალაში დატოვება ქმნის მომეტებულ საფრთხეს, რომ მსუბუქი სასჯელი შესაძლოა წამახალისებელი აღმოჩნდეს და მან კვლავ განხორციელოს ძალადობრივი დანაშაული, მით უმეტეს, რომ ამის საფრთხე, ოჯახური ძალადობის ბუნებიდან გამომდინარე ყოველთვის არსებობს. ამდენად, მსჯავრდებულს შესაძლებელია გაუჩნდეს დაუსჯელობის სინდრომი და სწორედ ამიტომ აუცილებელია მის მიმართ უფრო მკაცრის სასჯელის დანიშვნა ვიდრე პირობითი მსჯავრია, რათა დაცულ იქნას დაზარალებული და თავიდან აცილებული და-----ის მხრიდან მომავალი საფრთხეები.

სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას ბრალდების მხარე დაეთანხმა სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას.

მსჯავრდებული არ დაეთანხმა პროკურორის სააპელაციო საჩივარს და განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვა.

სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები და მივიდა დასკვნამდე, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა

მათ. საქმის ფაქტობრივ გარემოებებსა და კვალიფიკაციას არც აპელანტი ხდის სადავოდ. მსჯავრდებულის მიერ ოჯახური ძალადობის სამი ეპიზოდის ჩადენის ფაქტი, გარდა მისი აღიარებითი ჩვენებისა დადასტურებულია საქმეში არსებული უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით, ესენია: დაზარალებულ ფი-----ის გამოკითხვის ოქმი, მოწმეების: შა-----ის, ჯა-----ის გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი, სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა და სხვა უდავო მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

რაც შეეხება პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის დამძიმების თაობაზე, პალატა არ ეთანხმება და განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

მოცემულ შემთხვევაში პალატა ითვალისწინებს, რომ და-----ეს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ხოლო მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებას წარმოადგენს ჩადენილი დანაშაულის აღიარება და გულწრფელი მონანიება. ასევე ის გარემოება, რომ მან მტკიცებულებები არ გახადა სადავოდ, რითაც ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას.

პალატა არ იზიარებს აპელანტის მოსაზრებას, რომ დანიშნული სასჯელი ზედმეტად ღმობიერია და ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების მიღწევას. პალატას მიაჩნია, რომ პატიმრობაში გატარებული ორი თვე დამაფიქრებელია მსჯავრდებულისათვის და პირობითი მსჯავრი საკმარისი იქნება ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციისათვის, სასჯელის გამკაცრება არ არის აუცილებელი და შესაბამისად განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით,

დაადგინა:

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თა-----
ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2018 წლის 21 ნოემბრის განაჩენი** დარჩეს უცვლელად.

და-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 18 სექტემბრის, 19
სექტემბრისა და 20 სექტემბრის ეპიზოდები) და სასჯელის სახედ და ზომად
განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
(2018 წლის 18 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის
ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების
თანახმად, ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი)
წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
(2018 წლის 19 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის
ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების
თანახმად, ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი)
წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
(2018 წლის 20 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის
ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების
თანახმად, ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი)
წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის
20 სექტემბრის ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 18
სექტემბრისა და 2018 წლის 19 სექტემბრის ეპიზოდები) დანიშნული სასჯელები
და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **და-----ეს** სასჯელის სახედ
და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად,
ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ და-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს
პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 20 სექტემბრიდან - 2018 წლის 21
ნოემბრის ჩათვლით.

მსჯავრდებულ **და-----ეს** საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ამასთან, მის ყოფაქცევაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გამოტანისთანავე შევიდეს კანონიერ ძალაში.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მ. ლომთათიძე